

Sygnatura akt **II K 44/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11-04-2016 r.

Sąd Rejonowy w Wolsztynie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Jankowiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Rybarczyk

Przy udziale Prokuratora: Jakuba Jąder

po rozpoznaniu w dniu 11-04-2016 r. w Wolsztynie

sprawy

M. S., córki A. i I. z domu S.,

urodzonej (...) w miejscowości S.

oskarżoną o to, że :

w dniu 27 grudnia 2015 r. w miejscowości W. na ul. (...) gm. W., woj. (...), będąc uprzednio skazaną prawomocnym wyrokiem przez Sąd Rejonowy w Grodzisku W.. sygn. akt II K 30/14 z dnia 15.04.2014r. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a nadto znajdując się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego na mocy tegoż wyroku, prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki O. (...) o nr rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,59 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, nie stosując się jednocześnie do prawomocnej decyzji wydanej przez Starostę (...) z dnia 04.07.2014r. Nr KM-II-5430.4.14.2014 o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami,

- tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. i art. 180a k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k.

1. oskarżoną **M. S.** uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa art. 178a § 1 i 4 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 42 §3 k.k. orzeka wobec oskarżonej środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

3. na podstawie art. 43a §2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 zł (dziesięciu tysięcy zł);

4. na podstawie art. 624§1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) uwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów i opłat w sprawie.

SSR Grzegorz Jankowiak

UZASADNIENIE

W nocy z dnia 26 grudnia 2015 r. na 27 grudnia 2015 r. do godz. 2:00 na zabawie w Ł. M. S. wypila cztery piwa-każde z nich po 0,5 l. Następnie wsiadła za kierownicę pojazdu mechanicznego m-ki O. (...) o nr rej (...) i kierując tym pojazdem wracała do domu wraz z pasażerami pojazdu, tj. M. K., W. W. oraz R. T..

Następnie ok. godz. 5:10 na ul. (...) w W. wyżej wymieniony pojazd został zatrzymany do kontroli drogowej przez pełniących wówczas służbę funkcjonariuszy Policji.

W trakcie kontroli drogowej kierująca pojazdem M. S. nie posiadała przy sobie prawa jazdy, dowodu osobistego oraz obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu. Ponadto funkcjonariusze wyczuli od niej z ust silną woń alkoholu. Wtedy też M. S. przyznała się, że wypila kilka piw.

W związku z powyższym policjanci udali się wraz z M. S. do Komendy Powiatowej Policji w W. i tam poddano ją badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem kontrolno-pomiarowym D. Alkotest 7110. Pierwszy pomiar wykonany o godz. 05:16 wskazał wynik 0,59 mg/dm³ w wydychanym powietrzu. Wynik drugiego badania wykonanego o godz. 05:19 wynosił 0,61 mg/dm³. Natomiast wynik trzeciego wykonanego o godz. 05:33 wynosił 0,59 mg/dm³.

Badana M. S. nie żądała ponownego badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym. Ponadto nie żądała badania krwi i nie zgłaszała uwag do prawidłowości zabezpieczenia ustnika.

Wtenczas funkcjonariusze stwierdzili także, na podstawie Krajowego Systemu (...) Policji, że M. S. nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami.

Oskarżona M. S., córka A. i I. zd. S., ma 32 lata. Zdobyła wykształcenie zawodowe na kierunku sprzedawca i nie figuruje w ewidencji podatników gminy K.. Jest niezamężna i posiada syna w wieku 2 lat. Nie pracuje, a utrzymuje się z przyznanych na dziecko alimentów w kwocie 450,00zł.

Oskarżona była skazana wcześniej wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Grodzisku W.. z dnia 15 kwietnia 2014 r. o sygnaturze akt II K 30/14 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, 400,00 zł świadczenia pieniężnego, 2 lata zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, na poczet którego zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy,

- Sądu Rejonowego w Grodzisku W.. XI Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w W. z dnia 13 grudnia 2014 r. o sygn. akt XI K 390/14 za przestępstwo z art. 244 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności oraz 20 godzin miesięcznie nieodpłatnej pracy na cele społeczne.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

-notatki urzędowej k.1 akt

-protokołu z badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym wraz ze świadectwem wzorcowania k.2-3v akt

-protokołu z przesłuchania podejrzanego k.7-8v oraz 23-24v akt

- informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego k. 10-11 akt

-zaświadczenia o niefigurowaniu oskarżonej w ewidencji podatników k. 13 akt

- odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Grodzisku W.. z dnia 15 kwietnia 2014 r. o sygn. akt II K 30/14 k. 14 akt

- odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Grodzisku W.. XI Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w W. z dnia 13 grudnia 2014 r. o sygn. akt XI K 390/14 k. 21-21v

Sąd zważył, co następuje:

W toku postępowania przygotowawczego, oskarżona M. S. złożyła wyczerpujące wyjaśnienia, przyznając się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśnienia te, odczytane na rozprawie zgodnie z art. 389 § 2 k.p.k., nie zawierają wewnętrznych sprzeczności, co więcej nie są one sprzeczne z pozostałą częścią materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej. W związku z czym, Sąd nie mógł odmówić im atrybutu wiarygodności.

Ponadto Sąd dał wiarę zebranych w trakcie postępowania dokumentom, potwierdzającym fakt, iż oskarżona kierowała pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, a także dokumentom o osobie oskarżonej i jej przeszłości kryminalnej, jako że zostały one sporządzone przez kompetentny do tego organ, w formie przewidzianej przez prawo i na podstawie przepisów prawa.

Powyższy stan faktyczny ustalony na podstawie ujawnionego na rozprawie głównej materiału dowodowego, wskazuje, iż oskarżona swoim czynem wypełniła znamiona artykułu 178a § 1 i 4 k.k. oraz art.180a k.k.

Zgodnie ze swoim brzemieniem art. 178a § 1 stypizuje czyn, który polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym przez osobę będącą w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego.

Pojęcie stanu nietrzeźwości wyczerpująco wyjaśnia Kodeks karny w art. 115 § 16, zgodnie z którym stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Bezspornym pozostaje fakt, iż w wyniku przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Policji badań stanu trzeźwości, które kolejno wykazały 0,59 mg/dm³, 0,61 mg/dm³ oraz 0,59 mg/dm³, M. S. była w stanie nietrzeźwości podczas prowadzenia pojazdu mechanicznego.

Co więcej, oskarżona dopuściła się czynu z art. 178a § 1 k.k. będąc już wcześniej skazana prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku W.. z dnia 15 kwietnia 2014 r. o sygn. akt II K 30/14 za popełnione przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. W dodatku w momencie popełnienia wyżej wymienionego czynu, wobec oskarżonej obowiązywał zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Tym samym oskarżona wypełniła znamiona czynu określonego w art. 178a § 4 k.k., który stanowi, że jeżeli sprawca czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. był wcześniej skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w art. 178 a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Z kolei art. 180a k.k. stanowi, że kto prowadzi pojazd mechaniczny, na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym oskarżona prowadziła pojazd mechaniczny bez uprawnień, które to uprawnienie do kierowania pojazdami mechanicznymi zostało cofnięte decyzją Starosty (...) z dnia 04 lipca 2014 r. nr KM- II-5430.2.14.2014.

W tym miejscu należy jeszcze wspomnieć, że Sąd skazał oskarżoną za wyżej wymienione czyny w związku z art. 11 § 2 k.k., który stanowi, że jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd

skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Jak wskazuje na to treść wyżej wymienionego przepisu, § 2 art. 11 k.k. zawiera dyspozycję dla sądu, którą sąd musi zastosować obligatoryjnie.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy wskazać, że zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonej co do popełnienia wyżej wymienionego czynu nie budzą wątpliwości.

Przechodząc w tym miejscu do kwestii wymiaru kary za przypisane oskarżonej przestępstwo, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Według tych dyrektyw, Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ponadto Sąd, wymierzając karę, uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stosując powyższe dyrektywy do okoliczności niniejszej sprawy, a także nakaz określony w art. 11 § 3 k.k., że jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, Sąd uznał, iż adekwatną karą do stopnia winy oskarżonej oraz do stopnia społecznej szkodliwości czynu, spełniającą wymogi prewencji ogólnej i indywidualnej, będzie kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżona dopuściła się czynu zabronionego bagatelizując fakt, który zna każdy przeciętny dorosły człowiek, iż organizm, w tak krótkim czasie, tj. około 3 godzin, nie jest w stanie wyeliminować alkoholu w ilości spożytej przez oskarżoną. Wiadomą rzeczą jest iż, oskarżona jest osobą dorosłą i dojrzałą, wychowującą dziecko, w związku z czym wymaga się od niej większej dojrzałości intelektualnej.

Co gorsza, oskarżona wsiadając za kierownicę samochodu, miała pełną świadomość tego, że po pierwsze obowiązuje wobec niej zakaz prowadzenia pojazdów, a po drugie, że nie posiada uprawnień do jego prowadzenia.

Należy stanowczo w tym miejscu podkreślić, że oskarżona nie musiała prowadzić pojazdu mechanicznego. Nie występowało przecież zagrożenie zdrowia lub życia, które mogłoby chociaż po części usprawiedliwić zachowanie oskarżonej. Przypomnieć bowiem należy, że oskarżona wracała z zabawy do domu, tym samym mogła przecież spokojnie zamówić taksówkę czy zadzwonić po znajomego celem odwiezienia jej do domu.

Jeżeli chodzi zaś o szkodliwość społeczną zarzucanego oskarżonej czynu należy ocenić *in abstracto* jako znaczną, bowiem prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, pomimo intensywnych działań uświadamiających, nadal stanowi plagę na drogach oraz jedno z głównych zagrożeń cennego dobra, jakim jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym.

Oceniając z kolei sprawę *in concreto*, należy zauważyć, że o ile działanie oskarżonej nie spowodowało naruszenia określonych dóbr, to jednak prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości stwarzała ona realne zagrożenie nie tylko dla siebie, ale także dla innych uczestników ruchu drogowego, a także podróżujących z nią pasażerów.

Kolejną okolicznością obciążającą, oprócz wysokiego stopnia winy oraz znacznej społecznej szkodliwości czynu jest to, że oskarżona popełniła ten czyn, będąc wcześniej skazana prawomocnymi wyrokami, najpierw wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku W.. z dnia 15 kwietnia 2014 r. o sygn. akt II K 30/14 za to, że kierowała samochodem osobowym będąc w stanie nietrzeźwości, a następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku W.. XI Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w W. z dnia 13 grudnia 2014 r. o sygn. akt XI K 390/14 za to, że nie stosując się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku W.. w sprawie II K 30/14 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, prowadziła pojazd mechaniczny w ruchu lądowym.

Jak widać, oskarżona za nic ma wyroki wyżej wymienionych sądów, a tym samym stanowi przypadek osoby, która notorycznie i w dodatku z pełną świadomością lekceważy porządek prawny.

W świetle konkretnej sprawy Sąd zauważył tylko jedną okoliczność na korzyść oskarżonej, a mianowicie fakt przyznania się oskarżonej do popełnienia przestępstwa.

Aczkolwiek stwierdzić należy, że niestety okoliczności obciążające przeważają nad okolicznością łagodzącą, stąd taki wymiar kary, jak w pkt 1 wyroku Sądu Rejonowego w Wolsztynie z dnia 11 kwietnia 2016 r. o sygnaturze akt II K 44/16.

Ponadto, w świetle przeprowadzonego postępowania karnego, Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, iż zachodzą jakiegokolwiek przesłanki do warunkowego zawieszenia jej wykonania, a tym bardziej szczególnie przypadek w art. 69 § 4 k.k., stwarzający taką możliwość wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178 § 4 k.k.

Należy bowiem przypomnieć, iż wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku W. z dnia 15 kwietnia 2014 r. o sygn. akt II K 30/14, Sąd warunkowo zawiesił wobec oskarżonej M. S. wykonanie kary 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby. Natomiast oskarżona swoim zachowaniem, w sposób lekceważący i przy braku poszanowania prawa, naruszyła wielokrotnie porządek prawy, a tym samym naruszyła warunki warunkowego zawieszenia wykonania kary. W związku z tym, Sąd nie daje wiary, by oskarżona przy kolejnym warunkowym zawieszeniu wykonania kary, przestrzegала porządku prawnego.

Przechodząc, do kolejnych punktów uzasadnianego wyroku, w stanie niniejszej sprawy dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jest środkiem karnym, który Sąd obligatoryjnie musi orzec na podstawie art. 42 § 3 k.k. Niniejszy środek karny ukaże oskarżonej naganność jej postępowania, jak również zabezpieczy postronnych uczestników ruchu drogowego przed nieodpowiedzialnym zachowaniem oskarżonej.

W końcu na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonej, również będąc do tego zobligowany przez ustawę, środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10 000 zł.

Z uwagi na to, że oskarżona nie pracuje i utrzymuje siebie oraz syna wyłącznie z łożonych na niego alimentów, Sąd uwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów i opłat w sprawie.

SSR Grzegorz Jankowiak